

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μισούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorfoseos.gr

ΕΤΟΣ 6^ο | 4 Απριλίου 2026 | Αρ. Φύλλου 275

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΡΕΙ ΜΑΛΑΙΩ.

Η Εκκλησία προβάλλει σήμερα μπροστά μας μία μορφή ήσυχη, ασκητική, φωτεινή και βαθιά διδακτική τον Όσιο Πατέρα ημών Γεώργιο τον εν τω όρει Μαλαιώ στη Λακωνία. Είναι από εκείνους τους Αγίους που δεν έζησαν μέσα σε θορύβους, ούτε άφησαν πίσω τους κοσμική δύναμη ή εξωτερική επιβολή, αλλά έγιναν μεγάλοι ενώπιον του Θεού επειδή αγάπησαν από μικροί την καθαρότητα της ψυχής, την άσκηση, την προσευχή και την ησυχία.

Ο όσιος Γεώργιος, ήδη από την παιδική του ηλικία, κυριεύθηκε από θείο έρωτα. Η καρδιά του δεν αιχμαλωτίστηκε από τα γίγνα, αλλά στράφηκε από νωρίς προς τον Θεό. Όταν οι γονείς του θέλησαν να τον οδηγήσουν σε γάμο, σύμφωνα με τα ανθρώπινα σχέδια και τις επιθυμίες τους, εκείνος ακολούθησε άλλο δρόμο. Δεν περιφρόνησε την οικογένεια ούτε την τίμια ζωή του γάμου· απλώς ο Θεός είχε ανάψει μέσα του άλλη κλίση. Για να αποφύγει το συνοικέσιο που είχαν κανονίσει γι' αυτόν, εγκατέλειψε το σπίτι του και ενδύθηκε το αγγελικό Σχήμα.

Εδώ υπάρχει ήδη ένα μεγάλο μάθημα για όλους μας ο άνθρωπος γίνεται αιληθινά ελεύθερος όταν ακούει τη φωνή του Θεού περισσότερο από τις φωνές του κόσμου. Πολλές φορές οι άνθρωποι γύρω μας, ακόμη και οι πιο κοντινοί μας, μας αγαπούν, αλλά δεν γνωρίζουν

πάντα το θέλημα του Θεού για τη ζωή μας. Ο Άγιος δεν ακολούθησε την προσωπική του ιδιοτροπία· ακολούθησε μια εσωτερική κλήση, η οποία αποδείχθηκε γνήσια, διότι οδήγησε σε αγιότητα.

Από τη στιγμή που αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά στον Χριστό, επιδόθηκε με όλες του τις δυνάμεις στους άθλους της ασκήσεως. Νηστεία, απονέκρωση του σαρκικού φρονήματος, μελέτη της Αγίας Γραφής, προσευχή, δάκρυα, ταπείνωση, πνευματικός αγώνας όλα αυτά έγιναν η καθημερινότητά του. Δεν έζησε μια ζωή εύκολη, ούτε επιζήτησε άνεση. Κατανόησε ότι η οδός προς το «καθ' ομοίωσιν» δεν περνά από την αυταρέσκεια, αλλά από την άσκηση, τη νήψη και τη χάρη του Θεού.

Αδελφοί μου, εδώ χρειάζεται να σταθούμε με προσοχή. Στη γλώσσα της Εκκλησίας, άσκηση δεν σημαίνει περιφρόνηση του σώματος, ούτε ψυχική σκληρότητα. Άσκηση σημαίνει να μπαίνει τάξη στη ζωή. Να μη με κυβερνά το πάθος, αλλά ο νους φωτισμένος από τη χάρη. Να μη με σύρει η επιθυμία, αλλά να οδηγούμαι από τον σκοπό της σωτηρίας. Ο όσιος Γεώργιος δεν έγινε άγιος επειδή αποσύρθηκε απλώς από τον κόσμο, αλλά επειδή μέσα στην καρδιά του εγκατέστησε τον Θεό ως πρώτο και μοναδικό κέντρο.

Η φήμη της αρετής του δεν άργησε να εξαπλωθεί. Πολλοί άνθρωποι έβρισκαν κοντά του την οδό της μετανοίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο αληθινά πνευματικός άνθρωπος δεν χρειάζεται να διαφημιστεί. Η χάρη του Θεού τον μαρτυρεί. Όπου υπάρχει μετάνοια, ειρήνη, αλήθεια, εκεί συρρέουν οι διψασμένες ψυχές. Ο όσιος Γεώργιος έγινε τέτοιο λιμάνι. Ωστόσο, παρότι μπορούσε να παραμείνει κοντά στους ανθρώπους και να χαίρεται την τιμή τους, εκείνος ποθούσε την ησυχία. Γι' αυτό εγκαταστάθηκε στο όρος Μαλαιόν, στο ακρωτήριο Μαλέας, εκεί όπου ακόμη και σήμερα μπορεί κανείς να προσκυνήσει το ασκητήριό του.

Και εδώ αποκαλύπτεται μία ακόμη μεγάλη αλήθεια η ησυχία δεν είναι φυγή από την ευθύνη· είναι χώρος συναντήσεως με τον Θεό. Ο άνθρωπος του Θεού δεν απομακρύνεται από τον κόσμο επειδή δεν τον αγαπά, αλλά επειδή θέλει να τον αγαπήσει αληθινά, μέσα από καθαρή καρδιά. Ο θόρυβος του κόσμου σκορπίζει τον νου. Η ησυχία τον μαζεύει και τον επαναφέρει στο κέντρο του, που είναι ο Χριστός.

Όμως ούτε στο όρος Μαλαιόν έμεινε κρυμμένος. Πολλοί άνθρωποι έρχονταν να τον συναντήσουν και να του ζητήσουν να τους μιήσει στην επιστήμη της ασκήσεως και της προσευχής. Και εκεί φαίνεται η διάκρισή του. Δεν έδινε σε όλους τον ίδιο κανόνα. Δεν αντιμετώπιζε όλους τους ανθρώπους με ένα μέτρο. Σε κάθε μαθητή έβαζε τον κανόνα που ταίριαζε στον χαρακτήρα του και στην πνευματική του κατάσταση. Αυτό είναι το γνώρισμα του αληθινού πνευματικού πατέρα η διάκριση.

Πόσο σπουδαίο είναι αυτό και για τη δική μας ζωή! Πολλές φορές κάνουμε το λάθος να συγκρίνουμε τον εαυτό μας με τους άλλους, να ζητούμε να εφαρμόσουμε μέτρα που δεν είναι για εμάς ή να κρίνουμε τους άλλους επειδή δεν βαδίζουν όπως εμείς. Η Εκκλησία όμως δεν είναι στρατώνας με μηχανικές εντολές· είναι θεραπευτήριο ψυχών. Άλλος χρειάζεται περισσότερη αυστηρότητα, άλλος περισσότερη πραότητα, άλλος ενίσχυση, άλλος έλεγχο, άλλος σιωπή, άλλος λόγο παρηγορητικό. Ο όσιος Γεώργιος γνώριζε να καθοδηγεί τον καθένα ανάλογα με την πρόοδό του. Γι αυτό και γύρω από το ασκητήριό του δημιουργήθηκαν κελιά και μια ολόκληρη πνευματική αδελφότητα.

Η χάρη του Θεού που τον περιέβαλλε τον έκανε γνωστό όχι μόνο στους απλούς ανθρώπους, αλλά και στους ισχυρούς της εποχής. Ακόμη και μέσα στην αυτοκρατορική αυλή αναζητούσαν τη συμβουλή του. Οι βασιλείς του έγγραφαν και ζητούσαν τη γνώμη του για διάφορα ζητήματα. Και ο όσιος απαντούσε με σοφία, δείχνοντάς τους πώς το Ευαγγέλιο δεν είναι θεωρία για το κελί μόνο, αλλά φως και για τη διακυβέρνηση του λαού και της χώρας

Αυτό το σημείο είναι εξαιρετικά σημαντικό. Ο όσιος ήταν ψυχαστής, αλλά όχι αδιάφορος για τον κόσμο. Ήταν αποτραβηγμένος, αλλά όχι άχρηστος. Ήταν ασκητής, αλλά όχι άσχετος με τα προβλήματα των ανθρώπων. Η αγιότητα δεν απομονώνει τον άνθρωπο σε έναν κλειστό πνευματισμό. Αντίθετα, τον κάνει ικανό να φωτίζει και τους άλλους. Εκείνος που έμαθε να κυβερνά τον εαυτό του μπορεί να συμβουλεύει και τους άλλους. Εκείνος που ειρήνευσε μέσα του μπορεί να μεταδώσει ειρήνη και γύρω του. Προγνώρισε την εκδημία του τρία χρόνια πριν. Δεν ταράχθηκε, ούτε τρώμαξε. Αντίθετα, προετοίμασε τους μαθητές του τους έδωσε την τελευταία του παρακαταθήκηνα μην αμελούν τη σωτηρία της ψυχής τους. Τι βαθιά πατερική και σωτήρια φράση!

Η μεγαλύτερη συμφορά στη ζωή του ανθρώπου δεν είναι ούτε η φτώχεια, ούτε η αρρώστια, ούτε η αποτυχία, ούτε η περιφρόνηση των άλλων. Η μεγαλύτερη συμφορά είναι η αμέλεια. Να περνούν οι μέρες, τα χρόνια, η ζωή, και η ψυχή να μένει χωρίς φροντίδα. Να φροντίζουμε για όλα για εργασία, για σπίτι, για υποχρεώσεις, για υποθέσεις, για ανθρώπινες σχέσεις και να αφήνουμε απεριποίητη τη μία και μοναδική ψυχή που θα σταθεί ενώπιον του Θεού.

Η αμέλεια είναι ο πιο ύπουλος εχθρός της πνευματικής ζωής. Δεν φωνάζει, δεν σοκάρει, δεν φέρνει πάντοτε μεγάλη πτώση. Φέρνει όμως σιγά σιγά ψύχρανση, ραθυμία, απομάκρυνση από την προσευχή, από τη μετάνοια, από την εξομολόγηση, από τη συνείδηση της παρουσίας του Θεού

Έτσι και εμείς σήμερα, μέσα σε έναν κόσμο γεμάτο φωνές, εικόνες, βιασύνη και διασκορπισμό, έχουμε ανάγκη από το μήνυμα του οσίου. Η ζωή μας δεν θα σωθεί από τον εξωτερικό θόρυβο αλλά από την εσωτερική επαναφορά. Χρειαζόμαστε λίγη ησυχία, λίγη προσευχή, λίγη μελέτη του λόγου του Θεού, λίγη αυτογνωσία, λίγη διάκριση και πολύ περισσότερο πόθο για τον Χριστό. Ο άνθρωπος δεν αγιάζει επειδή ζει σε άλλη εποχή, αλλά επειδή παίρνει στα σοβαρά την αιωνιότητα.

Ο όσιος Γεώργιος δεν μας καλεί όλους να φύγουμε στα βουνά, ούτε να εγκαταλείψουμε τις υποχρεώσεις μας. Μας καλεί όμως να αποκτήσουμε «έσω Μαλαιόν» έναν τόπο μέσα μας όπου θα συναντούμε τον Θεό, θα ακούμε τη φωνή Του και θα βάζουμε σε τάξη τη ζωή μας. Μας καλεί να καταλάβουμε ότι η προσευχή δεν είναι πολυτέλεια, αλλά αναπνοή και ότι η σωτηρία της ψυχής δεν είναι μια υπόθεση για το τέλος της ζωής, αλλά για το σήμερα.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως θεῖον Γεώργιον, δικαιοσύνης καρπούς, πλουσίως ἔξήνεγκας, δι' ἐνάρετου ζωῆς, Γεώργιε Ὅσιε, σὺ γὰρ καθάπερ φοῖνιξ, ἐν ἀσκήσει βλαστήσας, τρέφεις τὴ δωρεά σου, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὅθεν ἀεὶ εὐχαρίστως, τιμᾷ τὴν μνήμη σου.